

Nơi Nhận Huyện Đơn Dương Tỉnh Lâm Đồng

Em dễ thương không chịu được
Không làm thơ cho em, anh không làm thơ cho ai!
Em là vàng trắng mai
Áo huyền trong sương sớm
Em là nụ hoa hồng chớm
Lát nữa bướm đầy vườn...

Ôi em rất dễ thương
Mà bỏ đây, lát nữa
Em đi, nhớ chỗ ở
Em có nhớ anh không?
Anh nhớ má em hồng
Anh nhớ môi em đỏ
Em mãi mãi còn nhỏ
Cô gái Út của Mạ Ba...
Người em Út của một người phương xa
Nhớ về là thương là nhớ!

Lát nữa em đi vì cơm vì áo
Vì cửa nhà cần một chút khang trang
Những giọt mồ hôi em là những giọt vàng
Ba Mạ già cần như thuốc bổ
Ba Mạ không hề đòi em làm thế
Sinh con ra ai nỡ đọa đày con!
Ba Mạ biết mình sống mỗi sống mòn
Ba Mạ lau nước mắt nhiều khi em không thấy!

*Anh làm thơ cho em rồi để đấy
Mỗi, mỗi ngày lòng giấy có nhăn nheo
Mỗi, mỗi ngày những đóa hoa thương yêu
Rụng một cánh và rụng nhiều hơn một cánh...*

Nửa đêm rồi, bỗng dưng trời trở lạnh
Anh đắp mền cho em nhé, ngón chân út của anh thương!

Trần Văn Lệ